

много събитія и разны причини произведохъ послѣдствія, щото да престанѣтъ да са съображаватъ съ свещенныя Кодиксъ на дѣйствующиѣ Законы и уставы, и поради туй предишната сила и благоденствіе са замѣнихъ съ слабостъ и бѣдность; и туй е явно, зашото не е възможно да са задържи една Държава, щомъ престане да ся управа отъ своиѣ законы.

Мислитъ, които исклучително занимахъ Нашия Духъ отъ честитото Наше въцаряванье бѣхъ да са уллучи състояніето на областитъ и да олекне на населеніята. Като са зема предъ видъ географическото положеніе на областитъ на Високата Наша Държава, плодородіето на нейниѣ земн, способността и остроуміето на жителитъ, познато става че като са занимаваме съ изнабѣрванъето на сгодниѣ срѣдства, слѣдствието до което съ Божія помощъ са надѣймы да достигнемъ, може да са сполучи въ разстояніе на малко години. Заради туй пълны съ убѣжденіе на помощъта на Всевышняя, уповающе са и върху ходатайството на Нашия Пророкъ, считамы за нужно щото чрѣзъ новы законы да доставимъ на областитъ, които съставятъ Високата Наша Държава, добриниѣ, на доброто управление.

Тѣзи законы преди сичко друго трѣба да клонѣтъ къмъ три нѣща:

I.) Поръчителствата, които оздравяватъ на Нашиѣ подданицы пълна безопасность на живота, на честиѣта, и на имотѣ.

членовѣтъ на дипломатическото тѣло, на Патриарсыѣтъ, на великыя раввинѣтъ, на върховниѣтъ сановинцы, на членовѣтъ на тѣлото на *Улемитъ* и пр. Н. В. Решидъ-Паша го прочете ясно и велегласно отъ съдалицето, което сж бѣ нарочно въздигнато въ срѣдъ равнището, предъ Н. И. В. Султанъ-Абдуль-Меджита, сѣдѣщъ на юшкѣ, дѣто ся наѣбраваше и князь Жуанвилъ и свитата му. Този документъ, който тогази придобѣ голѣма популярность, помѣсти са и въ *Монитора* на 27 Ноември 1839 г. (листъ 2,065). Въ по-вечето събрания, въ които са помѣсти, придружава ся и отъ *Фирмана*, съ който са испрати до сичкыѣ Управители. Въ този *Фирманъ* Н. И. В. Султанъ представя званичността, съ която са прогласи новыѣтъ основный законъ, и строгостѣта, която ще употреби противъ сѣкого, който го бѣ прѣстѣпиль. Еще извѣстѣва на Управителиѣ формалностиѣтъ, които трѣба да назиѣтъ по испытаніето на дѣлата, и особенно на наказателниѣтъ, когато възлагаемото наказаніе е за смърть. (Feraud-Giraud, de la Juridiction Francaise dans les échelles du Levant et de Barbarie, Том. I. Стр. 266).